

eenfomt Fængsel, medens derimod Bestyrelsen af Straffeanstalten i Kjøbenhavn kun skulde være besøjet til at anvende indtil 15 Dages Fængsel, iagtet denne Straf her kan benyttes langt hensigtsmæssigere end paa de andre Steder. Men hertil kommer, at det er et i høi Grad tvivlsomt Spørgsmaal, om den Myndighed, som Inspektionen ved Viborg og Odense Straffeanstalter har havt ifølge de anførte Resolutioner, fremdeles kan anvendes, naar Bestyrelsen gaaer over fra en Inspektion til en Directeur. Jeg maa ansee det for at være i saa høi Grad tvivlsomt, at jeg endog neppe vil troe, at det vilde blive anerkjendt af Domstolene, dersom derom indkom Spørgsmaal. Men det har forekommet mig, og den Betænkning, det ærede Udvalg har givet og endog de Ytringer, som derimod ere fremsatte af den ærede Minoritet af Udvalget, har bestyrket mig i, at det var i høi Grad betænkeligt, at der ikke ved Loven skulde være nogen Bemyndigelse for Straffeanstaltens Bestyrelser til at anvende bestemte Straffe. Det er rigtignok anført i Minoritetens Betænkning, at der dog maatte tilkomme Bestyrelserne en efter Forholdenes Bestaenhed lempet Huusugt, og at de maatte være besøiede til ved Tyvngsmidler at holde Fangerne til at iagttage de Forfrifter, der bleve givne til Dyretholdelse af Orden og No i Straffeanstalterne; men det er dog til samme Tid ogsaa bemærket, at netop Manglen paa saadanne bestemte Lovregler undertiden have været Aarsag til, eller ialtsald en medvirkende Aarsag til de betydelige Uordener, som fandt Sted i Rigets største Straffeanstalt i Aaret 1813, og at selv Directeuren dengang har formeent, at Stoffet til Klage og Utilfredshed vilde formindstes, naar hans Straffemyndighed indenfor bestemte Grændser fik en udtrykkelig Bekræftelse. Det har derfor forekommet mig nødvendigt, at den store Lov, der under alle Omstændigheder maatte være med Hensyn til en Straffeanstalts Bestyrelses Competence til at anvende Straffe af den Art, hævdedes. Jeg har allerede gjort opmærksom paa, at man ved at hæve denne Lov ikke kan opnaae et fuldstændigt Resultat, men at man maa lemp sig efter de bestaaende Forhold. Paa den ene Side skulle de Straffe bestaae, der ere uundgaaeligt nødvendige

til Dyretholdelse af No og Orden i de Straffeanstalter, hvor det nye System slet ikke har kunnet gennemføres eller anvendes, fordi de ydre Betingelser for dets Anvendelse mangle, og paa den anden Side bør man dog ogsaa søge at give Straffeanstaltens Bestyrelse en udvidet Myndighed til at anvende de Straffe, som passe med det nye System, fordi dette paa sine Steder deels allerede i ringe Grad kan anvendes, og deels i en nærmere Fremtid i en videre Grad vil træde ifve. Det er derfor, man har troet at burde bortkaste de meest uhensigtsmæssige corporlige Straffe, som fandt Sted i den tidligere Lovgivning, saaledes f. Ex. Riis for Fruentimmer indtil 27 Slag og Krumslutning i særskilt Afstykke fra 4—24 Timer, som var hjemlet ved Placaten af 31te August 1813, medens man derimod har optaget Hensættelse i Enkelt-Celler indtil 6 Maaneder som en almindelig Bestemmelse, der altsaa formeentlig strax vilde kunne træde i Anvendelse her i Kjøbenhavn, naar Bestyrelsen er ordnet overeensstemmende med den nye Plan, til hvilken Tid, som sagt, den hvide bestaaende Ret for Bestyrelsen til at anvende Celle-Fængsel indtil 1 Aar, efter min Formening, vil bortfalde. Desuden er der flere andre Bestemmelser, som det fandtes hensigtsmæssigt tillige at afskaffe saaledes, til Ex., at Executionen af Straffene ikke skulde skee i Straffefangernes Overvarelse, og andet deslige, hvilket egentlig mere vedkommer Detaillen af Lovudkastet, hvorfor jeg ikke nærmere nu skal gaae ind derpaa. Jeg vil kun tillade mig at yttre, at jeg troer, at det i det Hele taget vil anerkjendes, at dette Lovudkast indeholder humanere Straffebestemmelser, end den hidtil gjældende Lovgivning, og at den indeholder bestemte Regler, som kunne træde i Anvendelse i alle Straffeanstalter, uden at disses Bestyrelser skulle kunne famle i Lov om, hvilken Naadighed der tilkom dem ved Anvendelsen af Correctioner og Straffe for Overtrædelse af den Orden, der maa overholdes, naar Straffeanstalterne skulle svare til deres Formaal.

Dahl: Jeg skal alene tillade mig et Par enkelte Bemærkninger. Den høitærede Minister, der nys talte, yttrede, at det maatte anerkjendes, at dette Lovudkast, saaledes som det fore-